COMMISSIE

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 13 mei 1986

inzake de invoering van een voorrecht voor schuldvorderingen uit hoofde van de heffingen op de produktie van kolen en staal

(86/198/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op de artikelen 49 en 50,

Na raadpleging van de Raad (1),

Gezien het advies van het Europese Parlement (2),

Overwegende dat de luidens de artikelen 49 en 50 van het Verdrag aan de Hoge Autoriteit verleende bevoegdheid tot het instellen van heffingen op de produktie van kolen en staal en tot het regelen van de wijze van vaststelling en inning daarvan mede de bevoegdheid omvat alle voorzieningen te treffen waardoor de inning van de heffingen, ook in geval van insolvabiliteit van de contribuabele, kan worden verzekerd ;

Overwegende dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn arrest van 17 mei 1983 in de zaak 168/82 (3) heeft gewezen op het fiscale karakter van de bevoegdheid die bij deze artikelen aan de Hoge Autoriteit is toegekend om haar in staat te stellen de haar door het Verdrag opgedragen taak zo goed mogelijk te vervullen ;

Overwegende dat in alle Lid-Staten, met uitzondering van Denemarken, aan de fiscale schuldvorderingen van de Staat in tenuitvoerleggingsprocedures waar zich samenloop van schuldeisers voordoet, een voorrecht is verbonden ; dat om van de daadwerkelijke inning van de heffingen, die de voornaamste bron van inkomsten van de EGKS vormen, op gelijke voet met de fiscale schuldvorderingen van de Lid-Staten verzekerd te zijn, aan de uit heffingen voortvloeiende schuldvorderingen hetzelfde voorrecht moet worden verleend ;

Overwegende dat het feit dat de fiscale voorrechten in sommige Lid-Staten een verschillende rang kunnen hebben, ertoe noopt uit de verschillende nationale belastingen die te kiezen waarmede de EGKS-heffingen moeten worden gelijkgesteld ; dat het gewenst is een belasting die alle Lid-Staten gemeen hebben, als aanknopingspunt te kiezen om te bewerkstelligen dat dit in alle nationale wetgevingen dezelfde betekenis heeft ; dat de belasting over de toegevoegde waarde aan deze voorwaarde voldoet ;

Overwegende dat het noodzakelijk lijkt dat de duur van het voorrecht der EGKS-heffingen overal in de Gemeenschap lang genoeg en gelijk is om deze in staat te stellen dit voorrecht in alle Lid-Staten met dezelfde doeltreffendheid uit te oefenen ;

Overwegende dat de moratoire verhogingen bedoeld in artikel 50, lid 3, van het Verdrag alsmede in artikel 6 van Beschikking nr. 3/52 van de Hoge Autoriteit (4), laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 3614/85/EGKS (5), een onafscheidelijk deel uitmaken van de fiscale vordering van de EGKS ;

Overwegende dat de Gemeenschap het betrokken voorrecht in procedures betreffende samenloop van schuldvorderingen die op de dag van de omzetting van deze aanbeveling nog aanhangig zijn, moet kunnen uitoefenen om de ruimst mogelijke invordering te verzekeren van schuldvorderingen die zijn ontstaan uit de oplegging van heffingen in de aan de vaststelling van deze aanbeveling voorafgaande jaren ; dat het bijgevolg dienstig is dat de Lid-Staten door middel van daartoe geëigende overgangsmaatregelen zorgen voor een passende bescherming van de rechten van de overige schuldeisers van de onderneming, die heffingen verschuldigd is, in het bijzonder wat de rechtsmiddelen betreft tegen de, na de omzetting van deze aanbeveling, gedane vaststelling van de rangorde van de schuldvorderingen ;

Overwegende dat luidens artikel 50, lid 2, van het Verdrag de wijze van vaststelling en inning van de heffingen door de Hoge Autoriteit, na raadpleging van de Raad, bij algemene beschikking wordt vastgesteld ; dat de Hoge Autoriteit, wanneer zij bevoegd is een beschikking te geven, zich op grond van artikel 14, laatste alinea, van het Verdrag kan bepalen tot het doen van een aanbeveling ; dat voor de gekozen methode, namelijk om de in de rechtsorde van elke Lid-Staat ten aanzien van de fiscale schuldvorderingen van de Staat toegepaste behandeling tot de EGKS-heffingen uit te breiden, dit rechtsinstrument het meest geschikt voorkomt,

(1) PB nr. C 65 van 20. 3. 1986, blz. 5.
(2) PB nr. C 229 van 9. 9. 1985, blz. 10.
(3) Jurisprud. 1983, blz. 1681.
(4) PB EGKS nr. 1 van 30. 12. 1952, blz. 4.
(5) PB nr. L 344 van 21. 12. 1985, blz. 37.

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten die aan fiscale vorderingen van de Staat een zich over alle goederen van de belastingschuldige of over een deel daarvan uitstrekkend voorrecht toekennen, kennen datzelfde voorrecht toe aan de schuldvorderingen die zijn ontstaan uit de oplegging van de in de artikelen 49 en 50 van het Verdrag bedoelde heffingen in alle, in hun nationale wetgeving geregelde gevallen van samenloop van schuldeisers.

Artikel 2

De Lid-Staten waar fiscale vorderingen van de Staat algemene of bijzondere voorrechten genieten waarvan de rang verschilt naar gelang van de aard van de onderscheiden belastingen, kennen aan de schuldvorderingen die uit de oplegging van EGKS-heffingen zijn ontstaan, een algemeen of bijzonder voorrecht toe van dezelfde rang als de wet van deze Lid-Staten aan schuldvorderingen uit hoofde van de belasting over de toegevoegde waarde verbindt.

Artikel 3

Het in de artikelen 1 en 2 bedoelde voorrecht blijft gelden zolang de schuldvorderingen uit hoofde van heffingen niet zijn verjaard.

Het voorrecht heeft betrekking op het bedrag uit hoofde van de heffing verschuldigd, vermeerderd met de in artikel 50, lid 3, van het Verdrag en de in artikel 6 van Beschikking nr. 3/52 bedoelde verhogingen wegens vertraging in de betaling.

Artikel 4

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1988 aan deze aanbeveling te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

De Lid-Staten schrijven voor dat deze bepalingen van toepassing zijn op de invorderingsprocedures, die op de datum van de omzetting van deze aanbeveling aanhangig zijn, waarbij zij door middel van daartoe geëigende overgangsmaatregelen zorg dragen voor een passende bescherming van de rechten van de overige schuldeisers van de onderneming die heffingen verschuldigd is.

Artikel 5

Deze aanbeveling is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 13 mei 1986.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jacques DELORS